

כו ע"ב

[א] גמ' **בליל שבת שתים** - שתים של שבת. גירסת ר"ף ושאר פוסקים.

כח ע"ב

[א] גמ' **ולא אומר על טהור טמא** - כל זה צ"ל למעלה קודם
ולא אכשָׁל.

אור אליהו

ערבית של שבת, אף על פי שתפילת מנוחה
צרכי להשלים הייתה של חול⁷⁰. וכן היא
גירסת הר"ף (יה ע"א) ושאר פוסקים⁷¹.

[א] בגמ': "תנו רבנן, בכניותתו מהו אומר, יהי
רצון מלפניך ה' אלהי, שלא יארע דבר
תקלה על ידי, ולא אכשל בדבר הלכה וישמו
בי חכרי, ולא אומר על טהור טמא, ולא על
טהור טמא, ולא יכשלו חכרי בדבר הלכה
ואשמה בהם". כך היא הגירסה שלפניו בgam'.
אמנם לדעת רבינו כל זה, דהינו "ולא אומר
על טהור טהור, ולא על טהור טמא" - צריך
להיות למעלה קודם ולא אכשָׁל. וכך צריך
לගرس: "יהי רצון מלפניך ה' אלהי, שלא יארע

ואין לו דין של גرف של רعي, אמן וזה דוקא
אם גם מטייל בכל הזרוכיות וביעילות מים. ב.
בגוף, כיוון שהוא מחרס, אפשר שלא מועילה
התלת מים.

[א] בgam': "תנו רבנן, טעה ולא התפלל מנוחה
בערב שבת, מתקפל **בליל שבת שתים**".
כך היא הגירסה שלפניו בgam'. אמן בגלויין
הש"ס של רבינו הוסיף את התיבות "שתיים
של שבת", והיינו שציריך לגוזס: "תנו רבנן,
טעה ולא התפלל מנוחה בערב שבת, מתקפל
בליל שבת שתים של שבת"⁶⁹. והיינו,
שכשמשלים את תפילת מנוחה של ערבית שבת
בליל שבת, צריך להתקפל פערמיים את תפילת

של חול" (עיין העורא ור' שהבאו סברא זו מדברי רבינו
בבאיורו לש"ע). והיינו, שהכללו הוא שמתפלל את
תפילת ההשלמה כדי הנוסח לצריך להתקפל בזמן
שבו משלים את החפילה.

70. וכן כתוב המ"ב (קח ס"ק כה): "אף על גב
שבאה לתשלומיין של חול, מכל מקום, כיוון
שעכשו הוא שבת מתפלל אותה גם כן של שבת".
והווסף בשם כמה אחרים: "ואם טעה והתפלל
השניה של חול, פטור מלהתקפל".

71. כן הוא בבה"ג (א הלכות ברכות פרק ד ע"מ מז),
רא"ש (ד, ט), שטמ"ק, אגדה (ד, זא), סידור רשי"
(קט), רוקח (תפילת שח"כ) ועוד. וכן הוא בשו"ע (קח,
ט): "טעה ולא מתפלל מנוחה בערב שבת, מתפלל
ערבית שתים של שבת: הראונה לעربية,
והשניה לתשלומיין". וכותב שם רבינו בביורו:
"של שבת כו' - כן הוא גירסת ר"ף ורא"ש, כמו
בסייעא".

המים מותר". וכן הוא בפרישה (שם א): "וכמו
שדייקנו התוספות מלשונו זהה לשונם, גרע של רעי
פירש רשי" של חרס בלבד, משמע לפירושו אבל
כליל ולא בעל כגון זכוכית אפשר דשי, ובלבבד
שיטיל בהם רבייעית מים, אבל בגוף אפשר לדלא
מהני מים". וכן כתוב היד דוד (במהדור"ק): "תוספות
דר"ה ובלבבד כו' - זה לפי הගה מהרש"א הרפiso
המדפסים דיבור אחר, אבל מדברי היב"י סימן פ"ז
МОכח דידייבו אַחֵד הוּא עִם מַה שְׁלַפְנִי, וכוננתם
דהא דזוכחות מותר היינו בננתן למוכו מים, וכן הוא
במרדי ובטהרא"י להדריא. והתיימא מהרש"א
שהגיה, גם בಗמרא ליתא תיבת ובלבד". ועיין
בספר מילוי דברכות.

69. וכן הוא בכת"י: פריס 671 ומנין 95. וגירסה
זו מתאימה להמשך הברייתא לגבי השלמה של
תפילת מנוחה של שבת במו"ש: "טעה ולא
התפלל מנוחה שבת, מתקפל במוצאי שבת שתים